

NARUTAVIČŲ giminės genealogija

Parengė Gintautas ČIŽIŪNAS

Lietuvos nepriklausomybės akto (1918 m. vasario 16 d.) signataro Stanislovo Narutavičiaus (1862–1932) ir po Pirmojo pasaulinio karo pirmojo Lenkijos Respublikos prezidento Gabrieliaus Narutavičiaus (1865–1922) tėvas buvo Jonas Narutavičius (gimė ~ 1823.04.23, mirė 1866 m. Lenkijoje). Jis buvo telšiškio Antano (Aleksandro) Narutavičiaus (g. ~ 1792.02.09, m. 1880 m. Vokietijoje) ir iš Vilniaus kilusios grafitės Palagėjos Kasakauskaitės Narutavičienės, Bower St. Clair, g. 1797.09.19, m. 1881.08.29 Lignevelyje (Belgija), sūnus.

Jonas Narutavičius turėjo du brolius – Karolį Joną Narutavičių ir Izidorių Narutavičių, seserį Pauliną Narutavičiūtę Anusevičienę ir keturis įbrolius – Stanislovą Grahama Bower St. Claire, Robertą Feliksą Bower St. Clair, Jokūbą Bower St. Clair, Aleksandrą Bower St. Clair) ir įseserę Olgą Bower St. Clair.

Jonas Narutavičius buvo vedęs tris kartus. Gyvendamas santuokoje su Ona Juzefa Narbutaite Narutavičiene (g. 1822 m., m. 1850.06.28) jis tapo dviejų vaikų tėvu – sūnaus Kazimiero Dominyko Narutavičiaus (g. 1847 m., m. 1918 m.) ir dukters Onos Narutavičiūtės Giževskienės / Gniževskienės (g. 1849 m., m. 1923 m.).

Gyvendamas su antrąja žmona – Oktavija Sakelaite / Sakalyte Narutavičiene (g. 1826 m., m. 1858.09.04) Jonas Narutavičius vaikų nesusilaukė.

Trečią kartą jis buvo vedęs Renave gyvenusių Ipolito ir Elenos Ščepovskių (lenk. *Szczepkowski*) dukrą Viktoriją Ščepovskytę Narutavičienę (g. 1832.02.23, m. 1908.06.01). Gyvendami santuokoje jie susilaukė jau minėtų dviejų sūnų – Stanislovo Narutavičiaus ir Gabrieliaus Narutavičiaus.

Lietuvos nepriklausomybės akto signataras Stanislovas Narutavičius (g. 1862.09.02 Telšiuose, m. 1932.12.31 Kaune) yra palaidotas Alsėdžių (Plungės r.) kapinėse. Jo žmona – iš Žemaitijos bajorų kilusi pedagogė, visuomenininkė Joana Bilevičiūtė Narutavičienė (g. 1868.03.21 Klišiuose, m. 1948.02.19

Brėvikių dvaro sodybos fragmentas. Fotografas Leonas Garbačiauskas

Varšuvoje). Jos tėvas – Ipolitas Liudvikas Hilarijus Bilevičius, mama – Elena Daugirdaitė Bilevičienė.

Stanislovas Narutavičius ir Joana Bilevičiūtė turėjo dvi dukras: pedagogę tapusią Zofiją Narutavičiūtę Krasauskienę (lenk. *Krasowską*, g. 1893, m. 1976 m.), biologę Eleną Narutavičiūtę (g. 1899 m., m. 1987 m.) ir du sūnus: pedagogo kelią pasirinkusį Joną Narutavičių (g. 1896 m., m. 1930 m. Chure (Šveicarija) ir inžinierių tekstilinką Kazimierą Narutavičių (g. 1904.02.07 Brėvikių dvare, m. 1987.05.22 Lenkijos Poznanėje, kur jį ir palaidojo).

1922 m. Lenkijos prezidentu išrinktas ir po 5 dienų nužudytas Jono Narutavičiaus (1823–1866) ir Viktorijos Ščepovskytės Narutavičienės (1832–1908) sūnus Gabrielius Narutavičius (lenk. *Gabriel Narutowicz*) gimė 1865.03.29 Telšiuose. Jis turėjo Lenkijos pilietybę. Įgijęs profesiją daugiausiai dirbo Šveicarijoje ir Lenkijoje. Gabrielių 1922.12.16, jam Varšuvoje lankantis Lenkijos nacionalinėje dailės galerijoje Zachęta vykusiame parodos atidaryme, nužudė dailininkas Eligiuszas Niewiadomskis. Gabrielius Narutavičius 1922.12.22 iškilmingai palaidotas Varšuvos Šv. Jono arkikatedroje.

G. Narutavičiaus žmona buvo Ewa Krzyżanowska Narutowicz (g. 1876, m. 1920.02.20). Ji turėjo seserį Juzefą Kadysową. Ewos tėvas – Erazmas Krzyżanowski (g. ~ 1811 m., m. ~ 1871 m.). Gabrieliaus ir Ewos sūnus – Stanisław Józef Narutowicz (g. 1902 m., m. 1951 m.), dukra – Anna Narutowicz (g. 1907.12.06, m. 1987.05.07 Chmelne (Lenkija), ten ji ir palaidota).

Informacija apie Gabrieliaus ir Ewos Narutavičių vaikaičius ir provaikaičius viešai nėra skelbiama.